

te hukka, sest et naene, mõnni pennikoorm maad moissast, need anned maantee peält leidnud. Olleks mees isse tagasisi läinud, siis olleks temma neid isse veel leidnud. Naene leidis neid esmalt teise páwa hommiko, mitte werendi wersta sealt, kus mees neid wajak leidis.

Párrast, kui asjad ollid sisse kantud ja Herra mehhega arro piiddas, tullid ka need kolm anne ette. Herra küssis, kas temma töega rubla tükkist olleks sanud, woi olli se agga paljas naese fiusaminne olnud. Mees ei tohtinud ennam teisiti pôôrda, lõi wastorinda, ja ütles, et kui temmal 50 anne olleks liggi olnud, olleks temma ka 50 rubla Herrale tonud. Müüd tundis Herra, kui kowval temma olli ja piiddas temmagaga teist nôu.

Mõnne páwa párrast laskis Praua 50 anne tappa ja mûmiselle puhhostada. Ollid feik walmis, futsuti sesamma mees moisa ja Herra ütles: „Kule, Hans! et sa pari páwa eest wâggia head kaupa leitsid, kus igaga tappetud anne eest üks rubla hobbbe mak-

setakse, sün on jâlle 50 anne ja ma ladan, et sa mind sün jures mitte ei petta. Ennam ma ei tahha, waid umbest ni paljo, kui sa selle waeze naese käest wôtsid.”

Mees teädis nûud, et kui ta wâhhem toob, omma nahha peab jure andma, ja se olli temmal veel armas, wôttis need 50 anne, viis linna, sai 15 rubla, panni 35 rubla juurde ja viis moisa. Herra laskis sedda leske naest moisa tulla, seadis tedda mehhe förwa seisma ja ütles: wata naene, se mees risus sind ja wôttis sinno käest kahhe anne eest 2 rubla hobbbe, ja et ta omma nahka tahhab hoida, tõi ta minnule 50 anne eest 50 rubla. Minno foja hoidja kirjutab, et ta feigist 15 rubla sanud ja on siis 35 rubla omast tasust jure pannud, et omima ðigust wâggise sada. Need 15 rubla, mis temma annede eest sanud, on minno ja need 35 rubla mis minnust ülle jâwad, saad sinna ommale, selle käggistamisse ja käitmisse eest, et temma sind moisa tõi: Noh, Hans, kas ma olen ðigust reinud, kas sa ei wôtnud selle naese